

مهجبین دانشپژوه

در شعر زیر که در سوگ استاد فقید جناب آقای دکتر مهدی روشن ضمیر سروده شده از صنعت «توشیع» استفاده شده، بدین معنی که هرگاه حروف اول مصرعهای اول را پیش هم قرار دهیم نام (دکتر مهدی روشن ضمیر) بدست می‌آید. روانش شاد باد

پژوهش در سوگ شمع جمع

دریغ و درد شمع جمع ما افسرد و بیجان شد
ز داغش یاسمن^۱ پژمرد و سرو و بید گریان شد
کمان شد قامت یکتای استاد از غم دوران
چو سروی زیست آزاد و کنون در کوی جانان شد

۱. استاد فقید به گل یاسمن علاقه خاصی داشتند و دریغا که در فصل پژمردن یاسمن نیز درگذشتند.

تواضع پیش هر خُرد و کلان می‌کرد و خم می‌شد
 از آزو جاودان در خاطرات و «یاد یاران^۱» شد

رسا و پربلاغت بود آهنگ کلام وی
 رثایش را سروden شاق بر «دانشپژوهان» شد

مدام از داغ یارانش دگرگون بود و آزرده
 از آن در ماتمتش خونها روان از نوک مزگان شد

هدایتها نمود آن ناخدا کشتی عرفان را
 بداغش شعر خون گردید و نظم و نثر سوزان شد

دیاری^۲ که در آن خوبان به خاکش فخر می‌کردند
 پس از آن یار یکسر خاک گردید و پریشان شد

یگانه بود وی اندر بنای کاخ نظم و نثر
 دریغا کانهمه کاخ ادب یکباره ویران شد

روان می‌شد بیانش چون زلای در رگ جانها
 به خاک خشک جانها شعر او چون آب حیوان شد

وفا و عهد و پیمانش زبانزد بود در هر سو
 آنیس و موئس و غمخواره روشن ضمیران شد

شبیخون زد عجب بر باغ دانش داس غارتگر
 گَهِ «گلگشت^۳» در فصل بهاران برگریزان شد

۱. اشاره به کتاب معروف ایشان «یاد یاران»

۲. اشاره به کتاب معروف ایشان «دیار خوبان» و نیز کنایه از شهر تبریز

۳. اشاره به کتاب معروف ایشان «گلگشت» و اشاره به فوت ایشان در فصل بهار

نهال معرفت پرورد در دانشگاه ایران
 کویر بایر روح ز فضاش چون گلستان شد
 ضمیرش پاک بود از هر پلیدی همچو آئینه
 ضمیر تارم از نور ضمیرش نورباران شد
 من آمختم^۱ ز استادم الفبای محبت را
 به آدینه در آن مکتب نصیبم لوح^۲ شاهان شد
 یتیم و بسی پدر شد خامه شیرین و دیرینش
 قلم در دست وی از نای اگر می بود نالان شد
 روانش شاد باد و در بهشت سرمدی تختش
 مخور غم «مه جبین» کاو همنشین ماه و کیوان شد
 تقدیم به عموم ادبیان، شعرا و مریدان استاد فقید دکتر مهدی روشن ضمیر
 تبریز - خردادماه ۷۸

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
 پرتال جامع علوم انسانی

۱. آموختم

۲. اشاره به شعر معروف (سعدی) درباره مقام استاد

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتابل جامع علوم انسانی